AVUSTRALYA'DA ELELE

YIL 5. SAYI 27

HAZİRAN 1998

AVUSTRALYA
BATI TRAKYA TÜRKLERİ

HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR. M. Kemal ATATÜRK

YILIN ANNELERİ

Soldan: Tijen İsmailoğlu, Dilber Hasan, Şeküre Şen

İçindekiler	Sayfa				
• Elele Dergimize Bir Bakış	1	• Anneler Günü	4,5,8	• Sizin Köşeniz	10
• Gönül Köprüsü	2,3	• Anneler Günü. foto ve şiir	6,7	• Sağlığınız	11
		• Türkülerimiz Öykülerimiz	9	• Aus. İnsana Verilen Değer	12

Saygı Değer Türk Toplumu

Bu dergi Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, ona bağlı Eğitim kolu - Okul, Basın ve Yayın kolu, Gençlik kolu ve Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolu'na destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlıyacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

Fiyatı: Üç Dolardır

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16 Kent Street
Prahran VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA
Tel: (03) 9510 4889 Fax: (03) 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Memet İmam-Hüseyin
Baskıya hazırlayanlar: Sihem İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçiren: Sihem İmam-Hüseyin, Salih Reşitoğlu
Kapak: Sihem ve Memet İmam-Hüseyin
Radyo Görevlileri
Feriha Reşitoğlu, Emine Öz, Bülent Öz, Salih Reşitoğlu.

ELELE DERGİMİZE BİR BAKIŞ

Sihem İmam-Hüseyin

Sayın Okuyucular,

Üç buçuk yıldan beri Elele dergimizde zevkle çalışıyorum. Basın ve Yayın kolundaki arkadaşlarla beraber elimizdeki malzeme ve yeteneklerle yapabileceğimizin en güzelini yapmaya çalıştık. Elimize gelen bütün yazıları sırasıyle kullandık ve ortalama yılda altı dergi yayınladık. Kendi toplumumuz için yayınladığımız Elele, dünya çapındaki ondan fazla Batı Trakya Türk Derneklerine ve Avustralyadaki gerekli makamlara da gönderilmektedir.

Bir buçuk yıldan beri, 24 sayfalık ve renkli olarak yayınladığımız dergi Avustralya'da çıkan etnik dergilerin en güzeli olmuştur.
Ne yazık ki dergimizi uygun fiyatla basan yer kapandı (çalıştığım fabrikanın basım bölümü). Birçok basım yerleri bize bütçemizin çok üstünde fiyat verdi. Bundan itibaren Elele dergimiz beyaz-siyah basilacaktır. Araştırmalarımıza devam ediyoruz. Uygun fiyat bulduğumuz anda (en çok 300 dolar), Elele yine renkli yayınlanacaktır.

Sizlerden en büyük ricam şiir, hikâye, fikra, yemek ve tatlı tarifi, sağlık, genel bilgiler, günümüzün olayları, Avustralya'da veya memlekette geçirdiğiniz komik, acı veya tatlı günleri dile getirebilirsiniz. Elele sizin derginizdir, sizin sesinizi burada duyurmak isteriz. Bu mesaj aynı zamanda Avustralya dışındaki Batı Trakyalı kardeşlerimize de uzanıyor.
Bugüne kadar devamlı bizlere yazılarını ileten pek kıymetli okuyucularımıza sonsuz tesekkürlerimizi iletiriz.

Üçbuçuk yıldan beri çalıştığım Elele dergisinden ayrılmak ve sadece istenilirse gerektiğinde çalışmak istiyorum.
Memleketim olan Kıbrıs'ın Yeşilırmak köyünden Avustralya'da 1500 civarında nüfus var. Bundan sonra onlarla da çalışmak istiyorum. Arzum, siz Batı Trakyalı Türk kardeşlerimle çalışırken duyduğum zevki, köylülerimle çalışırken de duymaktır.

Eminim, benim Elele'de görevimi alacak çok kişiler var aranızda. Meraklı arkadaşlar 25 Temmuz 1998 de göreve başlıyabilirler. Lütfen beni 03 9333 1194 (ev), 03 9301 1537 (iş) telefonlardan arayınız.

Sevgili Öğrencilerimiz,

1998 ögretim yılının ortasına gelmiş bulunmaktayız. Birkaç haftadan beri süren sıkı ve yorucu çalışmalarınızın neticesi yüksek başarılarınız olacaktır.
Hepinize gelecek dönem ve yıllarda başarilar dileriz. Bütün başarılarınız, biz Batı Trakya Türklerinin övünmesine neden olacaktır.

To Our Students,

We hope that the last few weeks have been a productive time of study for you and all your hard work will be rewarded.
Enjoy your holidays and good luck for the next semester and the future. Your achievements will be our pride.

"Orda bir köy var uzakta
O köy bizim köyümüzdür.
Gitmesek de gelmesek de
O köy bizim köyümüzdür."

Kardeşim Necmi,

Kurmuş olduğun 'gönül köprüsü' ile Avustralya'da yaşayan biz Batı Trakyalı kardeşlerini mutlu ettin.

Batı Trakya'nın ve Batı Trakyalılığımızın yaşaması için tek ses... 'Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için' dir.

Memet İmam-Hüseyin

GÖNÜL KÖPRÜSÜ ; "ELELE"

Necmi Hasanoğlu/LONDRA

Avustralya "eski kitada" yaşayan bizler için çok uzak ve ancak resimlerden gördüğümüz, televizyonlardan bildiğimiz bir kita. Ancak Bati Trakya Türkleri yaşadiklari boğucu baski ortamindan doğup büyüdükleri topraklari terkederek ta dünyanin öbür ucuna kadar gitmek zorunda kaldilar. Bugün anavatanimiz Türkiye'den başka Almanya'da, Ingiltere'de, Hollanda'da Avrupa'nin diğer ülkelerinde ve Amerika Birlesik Devletleri ile Kanada'da bir Bati Trakya Türk "diaspora"si oluşmuştur.

Bu insanlarimizin ortak yönü doğup büyüdükleri topraklarla ilişkilerini koparmamak ve Bati Trakya'da kalan insanlarimizin yaşadiği sikintilari bulunduklari ülkelerde etraflarina anlatmayi bir görev olarak üstlenmeleri. Bu hepimiz açisindan gurur ve güven verici bir durumdur.

21. yüzyila girmeye hazirlandiğimiz bu günlerde Bati Trakya'da hala yaşanan insanlik dişi uygulamalar ve Yunanistan tarafindan Türk toplumuna yönelik baskilarin sürmesi utanç vericidir. Hepimizin görevi, aralarinda annelerimiz babalarimiz, amcalarimiz dayilarimiz, teyzelerimiz halalarimiz, ve akrabalarimizinda bulunduğu bu insanlarimizin uğradiği baskilari dünyanin gündemine getirmek ve onlarin da insanca yaşamaya haklari bulunduğunu haykirmaktir. Bu amacla halen diğer ülkelerde kurulan derneklerimiz bir dizi çalişmalar yürütmekte, yöneticilerimiz ilişkiye geçtikleri etkili kişi ve kuruluşlarla yaşanan baskilari anlatmaya çalismaktadir.ELELE'den öğrendiğimize göre Avustralyadaki kardeşlerimiz de üzerine düşen bu görevi yerine getirmektedir.

Unutmayalim dünya artik ne 50 yil önce, ne de 20 yil önceki dünyadir. Teknoloji ve ulaşimin getirdiği imkânlar dünyayi gittikce bir "global village" haline getirmektedir. Yani bütün insanlarin yaşadiği küresel bir köy. Herkes herşeyden haberdar olabilmekte, dünyanin heryerinde yaşanan acilar ve sevinçler dünya kamuyunun gözu önünde cereyan etmektedir. Dolayisiyla ilkel insanlar gibi bir yerlerde bir gün bizi birilerinin bizi keşfetmesini beklememek gerekir. →

Diaspora'daki kardeşlerimizin bir de kültürlerinin benliklerini, dillerini, dinlerini kaybetmeme gibi bir endişeleri ve yükümlülükleri de bulunmaktadir. Bunun için kurulan derneklerimiz toplumsal hayatimizin devami için çok önemli diğer görevler de üstlenmektedir. Bunlarin arasinda, artik yaşadiğimiz ülkelerde doğan çocuklarimiza kendi kültürlerini öğretecek okullar kurmak, toplumumuzun fertleri için vazgeçilmez bir bir ihtiyaç olan sosyal faaliyetleri gerçekleştirmek ve dolayisiyla dayanişmayi pekiştirmek en başta gelmektedir.

Gene ELELE'den öğrendiğimize göre Melbourne'da yaşayan hemşehrilerimiz bu konuda da epey mesafe almişlar. Belki "uzaktan size öyle görünüyor" dense bile yapilanlar yapilacaklerin işaretçisidir ve gerçekleştirilen faaliyetler bir çok diğer ülkelerde yaşayan insanlarimiz için örnek oluşturacak güzelliktedir. Bu dayanişmanin güzelliğini pekiştirerek sürdürmek her Bati Trakya Türkünün üzerine düşen toplumsal, hatta milli bir görevdir.

Bundan sonra ikinci üçüncü kuşak gençlerimiz gelecek. Onlarin yaşadiklari ortamlarda sadece "kendisine verilenle yetinen insanlar" olarak yetişmemesi için gerekli çalişmalar şimdiden düşünülmelidir. Yetişen gençlerimizin sadece karnini doyurmanin ötesinde bazi amaçlar ile ortaya çikmalari hepimiz için gereklidir. Hem toplumuna hem etrafindaki insanlara faydali olmayi düşünen bir zihniyetle yetişecek insanlarimizin bu amacla en önce mahalli yönetimlerde de görevler almayi düşünmeleri şarttir. Hatta meclislere milletvekili olarak katilip hem kendi insanlarina hem de çevrelerindeki diğer insanlara daha yararli olabilirler. Aralarindan gazeteciler, yazarlar, sairler, mühendisler çikabilir. Böyle şeyler yediden yetmişe kiskanacağimiz değil gurur duyacagimiz bir olaydir.

Son 7-8 yildan bu yana İngiltere'ye yaşayan ve sayilari çoluk çocuk ancak birkaç yüzü bulan Bati Trakya Türklerinden biri olarak Avustralya'daki kardeşlerimin çalişmalarinin bize de bu ülkedeki yerleşmemiz sirasinda karşilasacağimiz sikintilari aşmada örnek oluşturacağini düşünüyorum.

Bu düşünce ile ELELE dergisinde Mehmet İmam Hüseyin tarafindan kaleme alinan çağriya uyarak bir iki satir ile de olsa Beşinci kitadaki kardeşlerimizle bir gönül köprüsü kurulmasina bir tuğla da ben koymak istedim. Avustralya'daki kardeşlerimiz de Mehmet Imam Huseyin'in çağrisinda vurguladigi gibi "içiçe" olduğumuzu göstermek için dernekleri vasitasiyla diğer ülkelerdeki kardeşlerimizle ilişkilerini geliştirmeli, dayanişma içerisinde olmaya hatta gerekirse iş birliğine girebilmelidir.

Bati Trakya Türk toplumunun dünyanin neresinde olursa insanca yaşamaya ve milli benligini "Türk milletinin ayrilmaz bir parçasi olarak sürdürmeye" hakki vardir. Bu hakki savunmak ve kullanmak amaciyla faaliyetler gerçeklestirmek, gelecek nesillerimizin devami için de şarttir. ◘

ANNELER GÜNÜ

10 Mayıs, 1998

Her yıl olduğu gibi bu yıl da anneler günü büyük bir coşku ile kutlandı.
Zara lokantasında olan bu güne 145 bayan katıldı. Saat 1.30 da Fatma Mümin günün açılışını yaptı ve bütün annelerin Anneler gününü kutladı.
Ardından, Ayşe Abdurrahman hazırlamış olduğu günün önem ve anlamını belirtti.
Yönetim kurulundaki arkadaşların bana verdiği çok güzel çiçek buketi ve yaptıklarımdan dolayı teşekkür etmeleri sürpriz oldu.
Bu sürprizden çok etkilendim. Memnuniyetimi kelimelerle anlatamam ve onlara ne kadar teşekkür etsem azdır. Bu başarılar sadece benim değil, hepimizin başarıları olduğunu dile getirdim. Tüm annelerin anneler gününü kutlayıp "Annelerimizi yılda bir gün değil her gün anıp, sık sık görüşerek ellerinden öpmeliyiz" diyerek mikrofonu piyanist arkadaşa bıraktım.

Yılın annesini seçme sırası geldi. Herkes büyük bir heyecan içindeydi. Fatma, bir bayanın hayat hikayesini okumaya başladı. "Kim acaba?" diyerek herkes etrafına bakınmaya başladı. Fatma, "Şeküre Şen yılın üçüncü annesi olarak seçildi" deyip onu sahneye çağırdı. Şeküre abla sahneye gelip kadınlar derneğine teşekkür etti ve bütün annelerin anneler gününü kutladı.

Dilber Hasan yılın ikinci annesi seçildi. Kocası Dursun Hasan onun için bir şiir yazmış. Bu şiiri Dilber Hasan için okudum. Göz yaşlarını tutamıyan Dilber hanım ailesine karşı olan sevgisini dile getirdi. Annelerin anneler gününü kutlayıp kadınlar derneğine teşekkür etti.

Tijen İsmailoğlu yılın birinci annesi seçildi. Tijen yılın annesi seçilmenin çok güzel bir duygu olduğunu dile getirdi ve annelerin anneler gününü kutladı. Sözünü "Yaşasın kadınlar derneği" diyerek bitirdi.

Seymur Fırıncıoğlu'nun annesi için yazdığı şiiri Fatma Mümin okudu. Aysel Fırıncıoğlu oğlunun yazmış olduğu şiirden çok duygulandı. Gözlerinden süzülen yaşlar ise mutluluk yaşlarıydı.
Sabiha Seyhanlı'nın yazdığı şiiri yine Fatma Mümin okudu. Halide Alioğlu kızına sevgi dolu gözlerle bakarken, göz yaşları mutluluğun bir simgesiydi.
Daha sonra Sayde Ahmetoğlu ve Tijen İsmailoğlu'nun şiirleri okundu.

Victoria eyalet meclisinde Praharan temsilcisi Leone Bourke de aramızdaydı. Ona, yayın kolundaki arkadaşlar son çıkan iki Elele dergimizi hediye ettiler. Kısa konuşmasında tüm annelerin anneler gününü kutladı. Toplum olarak yaptığımız faaliyetlerin çok güzel olduğunu, toplumumuzla beraber olmaktan büyük mutluluk duyduğunu belirtirken, "Her zaman sizlere yardım etmeye hazırım" diyerek sözlerini bitirdi.

Küçük kızlarımız Melis ile Nesrin bizlere güzel danslarını sundular. Çekiliş biletlerine gelen hediyeleri dile getirmek çok güç. Hemen hemen her gelen bayan elinde çekilişe bir hediye ile geldi. Bayanlarımızın kadınlar derneği ile olan sıkı bağları apaçık ortadaydı. Yüzlerindeki sıcaklık, sevgi dolu sözleri bunu ortaya bir inci tanesi gibi döküyordu.
Çekiliş bittikten sonra anneler günü sona erdi.
Hepimizin unutamıyacağı bir gün daha tarihe yazılmıştı. →

Anneler Günü ..... devam

Bu günümüze büyük katkıları olan ve emekleri geçen bayanlarımıza teşekkür etmek istiyorum.
Öncelikle tüm üyelerimize teşekkür ediyorum. Böyle bir günde el ele, gönül gönüle beraber oldukları için ve ayrıca kadınlar derneğini destekleyen bayanlarımıza güzel hediyelerinden dolayı teşekkür ediyorum.
Yılın annelerine küçük bir hediye armağan eden Müjde İbrahim'e teşekkür ediyorum.
Türkân Gagalı'ya yılın annelerinin takdirnamelerini hazırladığından dolayı teşekkür ediyorum.
Teşekkürlerin en büyüğünü yönetim kuruluna sunmak istiyorum. Her zaman olduğu gibi anneler gününde de görevlerini hiç kusursuz yerine getirdiler. Onlarla ne kadar övünsem azdır. Ayrıca lokanta sahibi Mümtaz beye, piyanist Halil beye ve dansöz Azura hanım efendiye Batı Trakya Türkleri Kadınlar Derneği adına sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.
En güzel günler sizin olsun.

Sevgi ve saygılarımla
Rukiye İbrahim

YILIN ANNELERİNİ TANIYALIM

Fatma Mümin'den

Şeküre Şen

1944 senesinde Yunanistan'ın Şapçı köylerinden birinde dünyaya gelen bu anne dokuz yaşında iken babasını kaybetmiş. 18 yaşında daha henüz çiçeği burnunda iken köyün yakışıklı mı yakısıklı, çapkın mı çapkın berberi olan delikanlının motoruna hiç düşünmaden binerek kocaya kaçmış. 1964 yılında bu mutlu çiftin nurtopu gibi bir oğulları dünyaya gelmiş. 1970 yılında diğer aileler gibi Patris gemisi ile Avustralya'nın Melbourne şehrine gelmişler.
Yıllarca karı koca çalışıp çabalamışlar ve bu anne bisküvit fabrikasında ömrünü harcamış.
Bisküvit fabrikası kapandıktan sonra bir komşusunun bangalosunda üç arkadaş dikişe başlamışlar. Arada sırada bu anneye dikiş zor geldikçe "Piskite, piskite bizi piskite fabrikası paklar" diye söynenip dururmuş.
Derken gel zaman git zaman bu annenin oğlu evlenecek yaşa gelmiş. Derler ya! "Armut, ağacın dibine düşer uzağa düşmez". Kaptığı gibi Springvale'den kızı kaçırmış. Uzun lafin kısası bu anne ömrünü biricik oğluna ve üç torununu için çırpınarak tekerlenip gitmiş.
Batı Trakya'nın Kozlu Kepir köyünden gelen Şeküre Şen yılın üçüncü annesi olarak seçildi.

Dilber Hasan

Yılın ikinci annesine gelince kasabanın köylerinden birinde dünyaya gelmiş. Bu anne 1960 doğumlu, 1980 yılında Avustralya'dan Yunanistan'a gezmeye giden bir ailenin oğlu küçücük bıraktığı bu kızı güzel bir kız olarak karşısında görünce aşık olmuş, ve ailesinden bu kızı istemiş. İki genç evlenmiş ve ayni yıl içinde Avustralyaya gelmişler. 1980 yılının sonunda bir kız çocuğu dünyaya gelmiş. Kısa bir süre Rosella fabrikasında çalışmış. 1983 yılında bir de oğlu dünyaya gelmiş. Bu arada bir kaç defa Yunanistan'a ailece gezmeğe gitmişler. Uzun bir ara verdikten sonra 1993 de üçüncü çocukları dünyaya gelmiş. Bu anneyi eşi bizlere aynen böyle tarif etti. →

Yukarda - solda: Kadınlar derneği başkanı Rukiye İbrahim konuşmasını yaparken
- sağda: Ayşe Abdurrahman günün önem ve anlamını anlatırken

Sayde Ahmetoğlu
Mayıs 1998

ANAM ÜZÜLME

Ömrünü ömrüme katan anacığım
Yedi yıldır toprakta yatan anacığım
Orada yoluma bakan anacığım
Çoğu gitti azı kaldı üzülme

Bugün annelerin günü
Hem bayramı hem düğünü
Annesini üzmeyenin
İnan ki en mutlu günü

Anne yerine koymayanın
Sözünde hiç durmayanın
Arayıpta sormayanın
İnanki en acı günü bugün

Anam bugün yanında olmak isterim
Eline bir buket gül vermek isterim
Bu dertli başımı göğsüne koymak isterim
Sesini, sevgini duymak isterdim
Olmadı anacığım dünyamız ayrı mahşere kaldı.

****

Yollar uzak gelemedim Son bir defa göremedim
Tutunacak dalım sendin Kıymetini bilemedim

Yukarda soldan: Rukiye İbrahim (başkan), Leonie Bourke (millet vekili) ve Halide Boca (kadınlar derneği yönetim üyesi)

Aşağıda: A.B.T.T. Kadınlar Derneğini bir adım ileride tutan yönetim kurulu

"Her şeyden önce sevecen bir anne, mükemmel bir eş, çok sabırlı birisi, eşimin sabrına hayranım" diye ekledi. Bu anne kayın validesi tarafından da çok sevilen birisidir. Kayın validesi hayır dua ederek onu şöyle tarif ediyor.
"O benim gelinim değil kızımdır. 17 seneden beri beni hiç incitmedi ve çok sabırlıdır" diye sözlerine ekledi. Bu sabırlı güler güzlü, tatlı sözlü anneyi gelin hep birlikte alkışlarınızla sahneye davet edelim. Huzurlarınızda yılın ikinci annesi Dilber Hasan.
Aşağıdaki şiiri Dursun Hasan anneler gününde karısı Dilber için yazdı.

Dilber Hanım

Yüz yıl değil yüzbin sene geçse de
Ölmeyecek kadınımsın Dilber hanım
Dünyaya senin gibi bir kadın gelmeyecek
Sen bir mükemmel bir anasın Dilber hanim

Tattırdın bana ölümsüz aşkını
Allah göstermesin senin yasını
Dolduramaz kimse senin yerini
Sen kadınımsın Dilber hanım

Aile görüşlerin haer zaman galip
Yeni yetişen kızlar senin fikrine talip
Yaşayacagız seninle bir ömür boyu
Sevgimizin, gelmesin sonu Dilber hanim

Her kötü günümüzü azimle aştık
Gül ile diken zirvesine ulaştık
İki kalp bir olup yeni tomurcuk açtık
Anneler günün kutlu olsun Dilber hanım

Tijen İsmail

Melbourne'da dünyaya gelen bu anne, Batı Trakya Türkü'nün genç annelerinden biri, 1970 li yllarında bir çok ailelerin yaptığı gibi, çok küçük yaşta ailesi tarafından para yapmak niyeti ile Yunanistana nine ve dedelerinin evine gönderilmiş. Geride kalan anne ve baba çocuklarının iyiliği ve geleceği için çalışıp para yapmak amacı ile bu kararı almişlar. Yavrularımız yabancıların elinde yetişeceklerine, kendi nine ve dedeleri tarafından bakılmalarını daha uygun görmüşler. İki üç yıl zor dayanıp bu güzel kızı geri getirtmişler.
Eğitimini Melbourne'da bitiren bu anne, evinde iki kardeşi ile birlikte hareket dolu bir hayat yaşamış. Evleri devamlı kalabalık içinde, eş dost rahatça girer çıkarmış. küçük yaştan beri arkadaşların çocuklarına karşı büyük zaafi varmış. Yakınları ona "Sen galiba çabuk evlenip çocuk sahibi olacaksın" diye takılınca, "Oooh ben evlenmecem ki" diye direnip dururmuş. 'Koca' lafını duyunca sinirlenip kaçarmiş. Hatta ve hatta duyduğuma göre, onu çok seven yakın komşularından biri ile evlenmeyeceğine dair bahse girmiş. Bu bahsi tutmamış ama neyse! Gel zaman git zaman, evvel zaman içinde kalbur saman içinde beyaz atlı prensini görünce, evet iyi bildiniz! dayanamayıp gelinliği giyip "Bana bakmayın. Ben hem yok derim hem giderim" demiş. Böylece telini duvağını sürükleyip kocaya gitmiş.
Evet yine iyi bildiniz hemen senesine hamile kalmiş, onun telaşını atlatmadan, ikincisi de yolda geliyormuş.
Allah onlara iki tane arslan gibi erkek evlat vermiş. Evet, bu anne çok mutluymuş ve genç ömrünü bu iki evladına adamış. Onları ailelerine sadık, topluma faydalı olmalrı için elinden geldiği kadar yetiştirmeğe çalışıyor.
Onun çok iyi bir anne olduğuna inanıyoruz ve bütün başarılarını takdir ediyoruz. Allahtan ona nice mutluluk ve başarılar diliyoruz. Aaa! Durun! Bir şeyi söylemeye unuttum galiba. Sizlere bu annenin ikiz kız kardeşi olduğunu söylüyorum.
9 Eylül 1973 yılında dünyaya gelen Tijen İsmail'i 1998 yılının annesi olarak ilan ediyorum.

TÜRKÜLERİMİZ ve ÖYKÜLERİMİZ

Reşit Salim ve Osman H. Arda'nın
"Öyküsüyle Notasıyla Batı Trakya Türkleri" kitabından alınmıştır

Hazırlayan: Sihem İmam-Hüseyin

BEYLER BAHÇESİ

Rumeli türküleri içerisinde en önemli oturak havalarındandır. Davulcu ve zurnacıların en çok zorlandığı ağır ve coşkulu türkülerdendir.
Devir; İskeçe ve Gümülcine'de beylerin hakim olduğu devirdir. Gümülcine'de Alestoğlu gibi ağaların, Karamusa ve Yardımlı beyleri gibi çiftlik sahiplerinin fedailer besledikleri, aralarındaki toprak kavgalarının veya başka husumetleri silah yoluyla hallettikleri yine İskeçe beylerinin himaye ettikleri pehlivanları ile ün saldıkları, devirdir. Yüz - yüzelli yıl öncesine ait dönemde bu beylerin devam ettiği, içinde büyük çınar ağaçlarının bulunduğu bir içkili işret - eğlence yeridir Beyler Bahçesi. Tahminlere göre, Gümülcine'de bugünkü şehir stadı karşısında mezarlıklar arasındadır, bu halka pahalı eğlence sunan yer. (Daha yakın devirlerin meşhur Narlı - Bahçe'si gibi).
Söylentiye göre beylerden biri, (hangisi olduğu bilinmiyor) bu bahçede yeşil gözlü bir güzele vurulur, onun uğruna malını mülkünü ziyan eder. Bu aşk macerası sonucu, sözkonusu bahçe türkülere konu olur.

Beyler de bahçesinde bir ulu çınar
Çınarın dallarında validem kandiller yanar
İnsan da sevdiğine böyle mi yanar
Ağla hey gözlerim kan ağla ayrılık günü
Söyle hey dillerim sen söyle muhabbetin sonu

Beyler de bahçesinde al yeşil çadır
Çadırın içinde validem sevdiğim yatır
Benim de sevdiğimin gözleri çakır
Ağla hey gözlerim kan ağla ayrılık günü
Söyle hey dillerim sen söyle muhabbetin sonu.

YENİMAHALLE ÇEŞMELERİ

Gümülcine kentinin tahminen yüzelli-ikiyüz yıl önce gelişen önemli bir semti Tarihçesinin Evliya Çelebi Seyahatnamesi'ne dayandığı görülür. Son otuz-kırk yıl önce bu civarda bulunan Yahudi mezarlığının iptali ve yine askeri kışla yolu üzerinde bulunan bağlar, yeni yeni yerleşme açılmış, bugün Türklerin en yoğun yaşadığı bir semte dönüşmüştür Yenimahalle. Eski dönemde genellikle geniş bahçeli evlerin bulunduğu Yenimahalle, iki belirgin özelliği ile dikkat çeker. Her adım başında rastlanan 1919 öncesi Osmanlı döneminden çeşmeleri ve bir kısım halkının (hayvancılıkla uğraşması yüzünden) besledikleri köpekleri. Civar bahçelerde ağıllar bulunmasına rağmen bazen evlerin avluları da ağıl vazifesi görür ve evlerde sığır ve koyunların yanısıra pek çok köpek de bulunurdu. Nitekim türkünün sözlerinden de anlaşıldığı gibi, güneş batınca sevgililerini görmeye gidecek delikanlılar, geceleri semte hakim olan köpeklerden rahat edemezler. Unutulmaya yüz tutmuş bu folklorik türkü, bir oyun havası niteliğinde, yöresel kına gecelerinde, daha çok Yenimahalle ötesi Poş-Poş bölgesinde çalınıp söylenmektedir. Bazı ilavelerle söylenen türkünün kaydedebildiğimiz orijinal sözleri şöyledir.

Yenimahalle çeşmeleri boyalı
On gün oldu (ben) bu haberi duyalı

Yenimahalleye varamadım (ben) köpekten
Tellice uçkuru çözemedim (ben) göbekten

SİZİN KÖŞENİZ
(Your Corner)

Hazırlayan: Sihem İ-H.

Turkish Food (Bu sayımızda sizlere lezzetli iki yemeğin tarifini İngilizce olarak sunuyorum)

STEWED LEEKS

(Prasa yahnisi) - serves 4

1 kg leeks (prasa)
3 tablespoons olive oil
3 medium size onions, thinly sliced
3 tomatoes, peeled and chopped
1/2 tablespoon salt
freshly ground black pepper
1 cup chicken stock
2 tablespoons chopped fresh dill

Remove the outer leaves of the leeks and cut off the root end. Wash thoroughly and cut ın half crosswise. Heat the oil in a large saucepan and saute the onions slowly until lightly browned. Add the leeks and saute a few minutes, turning them carefully so they remain intact. Add tomatoes, salt, pepper and stock and bring to boil. Reduce the heat and simmer 30 minutes. Remove from the heat and let the leeks cool completely. Sprinkle wıth dill and serve.

PILAV WITH PRAWNS

(Karidesli Pilav) - Serves 4

4 tablespoons butter
500 gr large prawns, shelled and deveined
1/4 teaspoon salt
2 onions, chopped
1 clove garlic, crushed
4 tomatoes, peeled, seeded and thinly sliced
3 tablespoons chopped celery leaves
pinch of saffron
1/2 teaspoon ground cumin
freshly ground black pepper
1 cup rice
2 cups water
6 slices lemon, cut in half
1 tablespoon finely chopped parsley

Heat the butter in a heavy casserole and saute the prawns for about 3 minutes. Remove and sprinkle wıth salt. Add the onions and garlıc to the casserole and saute 3 minutes. Add tomatoes and celery leaves and saute 3 minutes more. Add saffron, cumin, pepper and rıce and mix thoroughly. Add the water, bring to boil and stır once wıth a fork. Lower the heat, cover and simmer until the rice has absorbed all the liquid (about 25 minutes). Arrange the prawns op top of the rice. Place the covered casserole on the lowest possible flame and cook 15 minutes more. Garnish with sliced lemon and parsley and serve from the casserole.

SAĞLIĞINIZ

Hazırlayan: Sihem İ-H.

YETERİ KADAR SU İÇİYOR MUYUZ?

Su yaşamımızı sürdürebilmemiz için gereken en önemli etkendir. Bundan dolayı sık sık, günde birkaç litre su içmemiz öğütlenir, çünkü vücudumuzun günlük su kaybı 2-3 litredir. Sıcakta ya da enerji harcanması sonucunda daha fazla su içme ihtiyacı duyulur. Aynı zamanda aşırı ishal ve kusma önemli oranda su kaybına yol açar. Her yaş insanların su içmesi gerekiyor. Dolayısıyle kendini anlatamayan bebeklere sık sık su verilmelidir. Yaşlı insanlar susuzluğu hissetmeseler bile mutlaka su içmeleri gerekiyor. Gelin, hep birlikte, susuz kalmış olan bir insanın vücudunda ne gibi değişiklikler olabileceğine bir göz atalım.

- ATEŞ: Ateş hemen yükselir. Su kaybı ve derinin yeterince sıvı almaması sonucu vücut sıcağa karşı koyamaz.

- TÜKRÜK AZALMASI: Hücreler su kaybına uğradığı için tükrük salgısı hızla azalır. Bunun sonucunda ağız ve dil kurur. Ayni zamanda dil ve dudaklar şişer.

- TERLEME: İlk saatlerden itibaren deri kurumaya başlar. Kesilmesi durumunda oluşan yara çok geç kapanır. Çok sıcakta yürüyen bir insan saatte 1 litre su kaybeder ve bazen terlediğinin farkına bile varmaz. Su kaybı vücudun %20'sine ulaştığında ölümden kaçınılmaz.

- ZEHİRLENME: Su kaybını sınırlandırmak amacıyla atılan idrar miktarı hemen azalır. Böylece zehirli maddeler (amonyak, üre) yok edilemediğinden vücut kendi kendini zehirler.

- TANSİYON DÜŞÜŞÜ: Kan basıncı yavaş yavaş düşer, çünkü damarlarda daha az kan vardır. Nabız hızlanırken kalbin popaladığı kan miktarı da azalır. Bu bozukluklar bazen kalbin durmasına da yol açar.

- KRAMPLAR: Terleme sonucu aşırı tuz kaybı meydana gelir ve kas spazmaları ortaya çıkar. Aşırı su kaybı vücudun hareketini zorlaştırır.

AYAK AĞRILARI NASIL ÖNLENİR

Ayak ağrılarına engel olmak için her şeyden önce doğru durmak ve doğru yürümek gerekir. Özellikle yapılan işe göre ayakkabı giymelidir. Bütün gün ayakta duran veya şuraya buraya koşan insanlar alçak veya orta boyda ökçeki ayakkabı giymelidirler. Ayakkabılar ne büyük ne dar, ayağı tam olarak sarmalıdır. Ayakkabı derisi hava almalıdır.
Her gün ayni ayakkabıyı giymek sıhhat için iyi değildir. İki çift ayakkabıya sahip olup bir gün birini diğer gün diğerini giymelidir.
Çorapları her gece değiştirmeği (yıkamayı) unutmamalıdır.

Duran Öz (İlahiyatçı)
11-06-1998

AVUSTRALYA'DA İNSANA VERİLEN DEĞER VE TOPLUM HİZMETLERİ

Ben, Avustralya'ya geleli beş yıl oldu. Avustralya'nın bazı yerlerini ziyaret etme imkânını buldum. Ayrıca Avustralya dışında bazı Müslüman ülkeleri ziyaret ettim. Hani "Yiğidi öldür ama, hakkını ver" derler, doğruyu söylemek lazım: Avustralya, halkına çok hizmet etmiş. Halkına hizmet son derece yüksek durumda. Gördüğüm bazı güzellikleri siz okuyucularımla paylaşmak istiyorum. Siz okuyucularım zaten bunları yaşıyorsunuz. Ben bu örneklerle, Müslüman ülkelerdeki aksaklıkların ne zaman sona ereceğini vurgulamak istiyorum. Avustralya, Türkiye ile karşılaştırırsak on kat daha büyük, Türkiye nüfusunun üçte biri kadar nüfusa sahip. Yani otuz misli arada fark var, ama her taraf güzelleştirilmiş, yollar asvalt yapılmış, çok güzel bir yaşam imkânı sağlanmış. Nereye gidersen git insan sıkıntı çekmiyor. Bir kasabaya gitsen, kasabanın girişine ve çıkışına umumi parklar yapılmış, tuvalet var, çocuklar için çocuk bahçesi yapılmış, binlerce kilometre seyahat yapsan her yerde rahat edebilirsin.

Öğle sanıyorum ki bu gelişmişlik Amerika ve Avrupadan daha ileri. Konumum itibari ile Avustralya'da Avustralya halkına hizmet eden toplumsal kuruluşları elimden geldiği kadar inceledim, gördüm ki çoğu din içerikli, topluma hizmet için harıl harıl çalışıyorlar.
Parklar, bahçeler, okullar, kollejler, hastahaneler, koruma yerleri v.s. her yerde güzel hizmetleri görüyorsunuz.
Her şeyi planlı yapmak ne kadar güzel netice veriyor. Plan, proje işlerinin sağlam ve kalıcı olmasını sağlıyor. Avustralya bu konuda çok başarılı bir ülke. Kırsal bir alan, oturuma açılsa, yeni mahalle kurulacak olsa, mahallenin en güzel parseli dini amaçlı hizmetlere ayrılmış. Kilise bu hizmeti en güzel şekilde toplum hizmetine sunuyor.
Insanlar arasında fark gözetmeden, insanı insan olarak değerlendirip ona hizmet etmek gelişmişliğin, modern çağı yakalamanın ifadesidir. Bundan elli yıl önce çekilmiş Avustralya fotoğraflarını gördüm. Çok büyük gelişmeler olduğu hemen anlaşılıyor.

Avustralya'da tanıştığım bir arkadaşım anlattı: "Hocam, benim babamın tıraş olması, hastalığı nedeniyle zor, hasta insanlar kolay tıraş olamazlar diye devletin görevlileri geliyor, arabaya bindiriyorlar, alıp götürüyorlar tıraşını yaptırıyorlar".
Şu hizmete bakın! Tıraşı iyi yapamazlar, bir tarafını keserler diye onu dahi yapıyorlar. İnsana hizmet etme yarışına girmek ne kadar güzellik katıyor şu dünya yaşamına. Demek ki dil, din, ırk farkı gözetilmeden insana insan olduğu için değer vermek insanlar arasında sevgi ve hoş görüyü kuvvetlendiriyor.
Avustralya'nın çok kültürlülüğü, devlet politikası yapması, kişilerin hak ve hürriyetlerini eşit bir şekilde güvence altına alması, modern çağda en isabetli politikadır. İnsanlar "Beyenen beyensin, beyenmeyen beyenmesin, benim zevkim budur, bunu yapmakla kimseye zarar vermiyeceğim" diyorsa buna kim ne diyebilir. Adam en lüks arabadan inip, ayağından ayakkabılarını çıkarıp, "Bana faydalıdır" diyerek yalınayak yürüyorsa, buna neye devlet yasaklama koysun. Avustralya devleti, devlet politikasına "Biz her türlü inancı, kültürü içimizde yaşatabilecek bir hürriyet ortamı tehsis etmek istiyoruz" diye koymuş.
Avustralya'da Budistler, Hindular, Sihler, Hristiyanlar, Yahudiler, Müslümanlar var. Herkese serbestlik verilmiş. Biri diğerine baskı yapamıyor.
Bu örnekleri gözlerimle görünce derin derin düşündüm. Bu güzel şeyler İslam ülkelerinde de olsaydı ne kadar güzel olurdu. Bu ülkede halka hizmet, halkı mutlu etmek, halkın takdirini kazanmak, halka bir hizmet götürmek çok önemli olmuş. Daha nice güzellikleri gördüğümüz halde, bu güzel hizmetlerin daha güzel olması için bir ucundan da bizlerin tutmasının gerektiğini vurgulamak istiyorum. Bu güzellikleri kim biraz katkı sağlarsa, yardımcı olursa, kim olursa olsun Müslümanlığın öğretilerinden bir kısmını yerine getirmiş olur.

Avustralya dışındaki

Batı Trakya Türklerine

Hiçbirimiz dışta değiliz. Hepimiz içiçeyiz.
21. asra girerken, Batı Trakya Türkleri'nin insanca yaşama haklarına engeller koyanlara karşı, yaptıklarının yanlış ve insan haklarına aykırı olduğunu anlatmak hepimizin ortak görevidir.

Dünyanın bir bölümünde yaşayan Batı Trakya Türkleri'nin sesinden biri olam ELELE yayın organında sizlerin de kalplerini duymak isteriz.

Batı Trakya Türklerine ait olan yazılarınızı Elele dergimizde yayınlamak bizleri son derece mutlu edecektir.

Memet İmam-Hüseyin

Bu defaki dergimizin masrafı, Toorak İlkokulunda faaliyetlerini sürdüren Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Türk Okulu tarafından karşılanmıştır. Kendilerine çok teşekkür eder, başarılarının devamını dileriz.